

Principielt er vi stærkt imod den slags ændringslovsforslag i Venstre, men denne sag frembyder så mange specielle elementer, at vi som sagt har valgt at dispensere lidt fra vores grundholdning, uden at vi i øvrigt ønsker gentagelser – hvilket, som jeg har sagt, loven heller ikke åbner mulighed for.

Vi har en række spørgsmål i det udvalgsarbejde, der følger herefter, til punkter, hvor vi føler, at loven ikke er klar nok, og vi forventer at få skabt klarhed over denne tvivl, fordi vi vil være sikre på, at alle ting nu er gravet ud af skabet, at alle ting er på plads, og at vi ikke om nogle måneder eller halve år støder på ting, som ikke er blevet tilstrækkeligt klarlagt ved behandlingen af dette lovforslag. På denne baggrund forventer vi et hurtigt udvalgsarbejde.

Vi håber også på baggrund af det bilag 31, vi lige har fået i Det Energi-politiske Udvalg, at en notificering kan foregå forholdsvis hurtigt. Jeg kan se, at der i dette bilag er noteret en række problemsæt, som man i øvrigt også skal tage stilling til fra regeringens side, men vi regner med, at Karl van Merz har mulighed for at få det noticeret og godkendt i Kommissionen, uden at vi i øvrigt skal vente på den øvrige notificering af elforsyningsloven, som også er påkrævet. Så vi må sige, at som det ligger nu, er det regeringens ansvar. Lad dette være sagt som en sidebemærkning. Vi forventer, at det hurtigt bliver bragt på plads.

Jeg startede med at kritisere regeringen for smøleri og ubeslutsomhed i denne sag, men jeg vil også retfærdigvis rose vores nye energi- og miljøminister – eller også er det omvendt – for at have taget fat om sagen og skabt en brugbar løsning. Det tegner godt for det fremtidige energipolitiske arbejde.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne om det foreliggende lovforslag starte med at sige, at det er et lovforslag, som hviler på principper, som vi i den konservative folketingsgruppe er inderligt imod. Vi har meget svært ved at se nogen gode og sunde principper i det foreliggende lovforslag.

Vi finder, at der er et element af tilbagevirkende kraft i lovforslaget. Det følger vel også klart af, at Konkurrenceankenævnet sagde nej til indregning i elpriserne, og at vi derfor nu står med en nødvendig ændring af elforsyningsloven. Man kan måske sige, at det er lidt efter det gode, gamle princip om, at det er lettere at få tilgivelse end at få tilladelse, og nu får man altså

tilgivelsen, fordi man ikke kunne få tilladelsen. Det er ikke et princip, vi hylder.

Vi mener heller ikke – og det har vi jo sagt gentagne gange, og vi vil gerne præcisere det her – at offentlige eller halvoffentlige virksomheder eller selskaber skal gå ind og konkurrere med det private erhvervsliv på områder, hvor disse offentlige eller halvoffentlige selskaber ikke har ekspertise. Og nu ser vi jo så, hvad det har ført til, at SEAS skulle ind i tomatavl, dambrug osv., som ikke var selskabets ekspertise: Nu mangler der 230 mio. kr., som vi skal have klaret på en eller anden led.

Jeg vil også gerne sige, at vi naturligvis har noteret os bemærkningerne fra ministeren og lovforslagets udformning, som siger, at dette her ikke får nogen betydning fremover; det er alene et lovforslag, som vedrører SEAS. Det er også helt rigtigt, sådan er det formuleret, og hvis ikke der er andre, der har tilsvarende lig i lasten, i skabet, eller hvor man nu har dem, så har det ikke anden betydning. Men jeg vil gerne sige, at hvis det nu skulle ske en gang til, at et selskab – det kunne være elselskab eller noget andet – står i den samme situation, så lur mig, om de ikke vil påpege, at den gang, da situationen opstod i SEAS, greb vi jo ind og hjalp. Derfor vil der altså kunne henvises til det, og det er vi bekymrede over.

Så har jeg gentagne gange hørt ministeren udtale – og det står også i bemærkningerne – at forbrugerne ikke kommer til at betale. Selvfølgelig kommer forbrugerne til at betale, for de 230 mio. kr. skal ind, og jeg vil gerne sige, at vi har i Det Konservative Folkeparti – måske i modsætning til ministeren, det ved jeg ikke – absolut ingen betænkeligheder ved, at det er forbrugerne, der skal betale. De er vel dybest set nærmest til det. Hvem skulle det ellers være? Det er dem, der har valgt og bakket op om bestyrelsen og de beslutninger, der blev truffet. Det er dem, der har undladt tilstrækkelig stærkt at støtte det forslag, som vi mener var det fornuftigste forslag på alle områder, administrativt, strategisk i relation til konkurrenceproblematikken og med hensyn til spørgsmålet om at være fremtidsrettet ud mod en åbenhed i EU, altså en fusionsmodel. Men sådan skulle det ikke være.

Vi mener altså ikke, at den model, ministeren her lægger frem, er den mest hensigtsmæssige, selv om han selv siger det. I den givne situation vil vi gerne medgive ministeren, at det er den mest hensigtsmæssige, men generelt er det ikke sådan.